

Késik az Úr? Dehogya!! Irgalmaz!

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk Péter apostol második levele 3. fejezetének a 8.-tól a 14. verséig a következőképpen: „Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnék. Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövételét, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! De az ő ígérete szerint új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakik. Ezért tehát, szerettem, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben.” – Urunk, olyan jó bízni abban, hogy Te megtartasz minket minden nehézségben és forgatagban. Kérjük, hogy add meg nekünk a bizalom és a békesség erejét igéd erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim!

Péter apostol végrendeletét olvastuk, amely nagy valószínűséggel az Újszövetség utolsó irata. Ezzel a sokat tapasztaltsággal, ezzel a rálátással mondja nekünk az igeszakasz, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. **Isten nem rohan sehová. – Isten nem késik el sehonnan. – Isten nem az időben él. Nála nincs tegnap, és nincs holnap. Isten – az "Én vagyok" Istene – a folyamatos jelen.**
Most van Nagypéntek. Most van húsvét.
Bened van Nagypéntek. Bened van húsvét.

Sok írásmagyarázó kutakodott azután, hogy vajon mi inspirálhatta Pétert, amikor ezt a nem nyilvánvaló mondatot leírta. A kérdés régebbi. Mi inspirálhatta a 90. zsoltárnak, Mózes imádságának a szerzőjét, amikor szinte ugyanezt leírta? Sokan úgy gondolják, hogy a bűnbeesés története volt a mondás ősforrása, hiszen Isten azt mondta Ádámnak, hogy amelyik nap eszik a tudás fájáról, akkor meghal (1Móz 2,17). És utána Ádám még csaknem ezer évig élt... (1Móz 5,5).

Mi, ennek a rohanó kornak a gyermekei, azonban látjuk azt, hogy nem kell ilyen magyarázatok után kutatni. **Megbecsüljük-e mi – a saját perceinket? Rájöttünk-e mi már arra, hogy nekünk is van, nekünk is lehet olyan percünk, amely felér ezer esztendővel? Mertartottuk-e azt a percet – ha jó volt? Tanultunk-e abból a percből – ha borzalmas volt? Észrevettük-e már azt is, hogy hosszas, "ezer-évnnyi" várakozás elröppenhet úgy, mint egyetlen pillanat? Rádöbbsentük-e arra, hogy amikor kitágul az időnk – vagy éppen akkor, amikor összemegy az időnk – Isten kegyelmét kapjuk meg?**

Kedves Testvéreim! **Megérezitek-e Isten idejének, a kairosznak a kegyelmét itt – az istentiszteleten? Amikor csendek vannak, amikor lelassulunk – megérezitek-e, hogy Isten beemel minket az Ő örökkévalóságába, és megmutatja nekünk a ránk váró Örök Életet? Megérezzük-e ennek a fordítottját – amikor az igehirdetés elkezd száguldani, és ezernyi gondolatot elénk önt egy perc alatt? Ez is az Örök Élet előíze – csak a másik oldalról...**

Egy hét múlva több mint negyvenen kezdjük el *minden nap* olvasni a Bibliát. Egy napra csak 5-8 percnyi olvasmány jut. Gyönyörű lesz, ahogyan rádöbbenünk arra, hogy ez az 5-8 perc úgy elszalad majd, mintha csak egyetlen egy perc lett volna. És gyönyörű lesz, ahogyan rádöbbenünk majd arra is, hogy **az ige olvasása közben Isten beemelt minket az Ő valóságába. Kinyitotta a szívünket és a lelkünket, és könnyűvé tette a napunkat. Mert megmutatta az Örök Élet nyugalmát nekünk – a testet öltött ige, Jézus erejével.** Mert ahogyan Jézus a búcsúimájában mondta: "Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust" (Jn 17,3).

Péter apostol vitatkozik a csúfolódókkal, akik ezt mondták: "*Nem jön a ti Istenetek vissza sose! Felment a mennybe, és itt hagyott mindannyiótokat!*" Kedves Testvéreim! Nem azért késik Jézus visszajövele, mert Jézus bement egy kocsmába odafent, és olyan jól megy neki az ultiban a lapjárs Énókh és Illés ellen, hogy ott ragadt... **Isten azért késik, mert türelmes hozzánk, és azt akarja, hogy mindenki megtérjen** (2Pt 3,9). Többször előkerült idén ősszel Isten neve, amelyet akkor mondott ki, amikor Mózes segítségül hívta őt: "Az ÚR, az ÚR irgalmas és kegyelmes Isten. *Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy.*" (2Móz 34,6-7). Türelme hosszú... Ezer esztendő annyi, mint egy nap... Ugye, hogy Isten mennyire önazonos saját magával? "Én, az ÚR meg nem változom." (Mal 3,6) – ahogyan Malakiás próféta könyvében olvashatjuk.

Isten órája nem siet. – Isten órája nem késik. – De! – Isten órája sürget. – Még nyitva van az ajtó. "Még vár az ÚR, hogy megkegyelmezessen, készen áll arra, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az ÚR, boldogok (*áldottak...*) azok, akik benne reménykednek (Ézs 30,18) – olvashatjuk Ézsaiásnál. "A megrepedt nádszálat nem töri el, a füstölgő méceszt nem oltja ki" (Mt 12,20) – idézi Ézsaiást Jézus a Máté szerinti evangéliumban.

Kedves Testvéreim! Isten órája *sürget*. Olvashattuk az igeszakaszban, hogy "szentül és kegyesen kell nektek élnetek, akik várjátok és siettetitek az Isten napjának az eljövetelét, amikor majd az egek lángolva felbomlanak..." (2Pt 3,11b-12). Hogyan is van ez? **Aki hívó – sietteteti a pusztulást? Ráadásul azzal, hogy szentül és kegyesen él? Össze lehet ebbe zavarodni...** A megértés első kulcsa egy félrefordítás. Az eredeti görög szövegben, nem "amikor", hanem "amelyért" van. Isten napja *nem* az nap, amikor minden elpusztul. Isten napja az a nap, amely *ez után* van! Isten napja az a nap, *amelyért* minden réginek el kell pusztulnia. **Isten napja az új ég és az új föld teremtésének a napja.**

"*Rendben Péter.*" – mondja Karcsi – "*Ezt megértettem. De maradt itt még zavarosság. Mi ez? Csereüzlet? Én adok szent és kegyes életet, és Isten ad örök életet cserébe? Ráadásul ezzel én siettetem mindezt?*" Nem. Nem így van. Hallottuk az előbb Jézus búcsúszavait: "Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust" (Jn 17,3). **Azzal, hogy közelebb és közelebb kerülünk Jézushoz – azzal, hogy megismerjük Jézust – fokozatosan megteremtődik bennünk az örök élet. És ahogyan megteremtődik bennünk az örök élet – úgy kezdünk el szentül és kegyesen élni.**

Gondoltátok volna néhányan 1-2 évvel ezelőtt, hogy csaknem minden vasárnap este itt fogtok ülni a templomban? Szemberökhögtétek volna azt, aki ezt mondja nektek. Gondoltam én néhány évvel ezelőtt, hogy lelkész lesz belőlem, és csaknem minden vasárnap itt fogom hirdetni Isten igéjét? Szemberökhögtém volna azt, aki ezt mondja nekem. És tessék. Itt vagyunk. Tehetünk róla? Hát... Igen, tehetünk. De mégsem csak a mi tettünk ez, mert olyan kegyelem, amelyet kaptunk. Az Örök Élet előízéként.

És mi itt vagyunk, és mi úrvacsorát veszünk. És igazak lesznek ránk Jézus szavai: "Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete VAN, és feltámasztom őt az utolsó napon" (Jn 6,54).

Kedves Testvéreim! Miért ülünk ma itt? Hallottuk az igeszakasz végén: **Azért, mert "új eget és földet várunk, amelyben igazság lakik"** (2Pt 3,13b). Hallottuk az oltár előtti igében is: "Mert én új eget és új földet teremtek. ... Nem hallatszik ott többé sírás és jajkiáltás hangja. ... A farkas a báránnyal együtt legel ... nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki. – mondja az ÚR" (Ézs 65,17a.19b.25a.25c). Hallottuk a bevezető zsoltárban is: "Ímé, új eget és földet teremt az Úr, és örvendez benne az Ő népe örökké." Olvashatjuk a Jelenések könyvében is: "Íme, újjáteremtek mindent. Letörlök minden könnyet a szemetekről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak" (Jel 21,4-5).

És mindez mikor lesz? Amikor Jézus befejezi végre az ultipartit odafent? Nem! Ahogyan Pál apostoltól tudjuk a Korinthusiaknak írott második levelében: "Ha valaki a Krisztusban VAN, új teremtés *az* – a régi elmúlt, és *íme* új jött létre" (2Kor 5,17). **Kedves Testvéreim! Az új ég és az új föld – itt VAN bennünk. És itt is marad, ha kitartóan követjük Jézust, mert Jézus megígérte:** "Az én juhaim ... követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el *soha*, mert *senki* sem ragadhatja ki őket az én kezemből" (Jn 10,27-28).

Kedves Testvéreim! *Ez* a mi reménységünk. *Ez* a mi jövőnk. *Ez* a mi – *jelenünk*.
Jövel Urunk Jézus! Ámen.